

BUĎME (JAKO) LIŠEJNÍKY

Ačkoli prostředí nebetyčných skal a útesů je velmi skoupé na výskyt rostlin a živočichů, živé organismy, které se v tomto chudém biotopu usídlily a zvolily si ho za svůj domov, představují skutečné skvosty naší země. Nejvzácnější přírodní poklady se vyskytují někdy na pustých místech, kde bychom je vůbec nečekali. Matka příroda to tak už zařídila, že do skoupého prostředí obsadila málo živých přírodnin, zato je obdařila neskutečným vzhledem a zbarvením, které člověka s hlubokým estetickým cítěním uvádějí v nadšení.

Lišejníky jsou průkopníky života na skalních pustinách. Uchytí se v nehostinném prostředí, kde by se jiné rostliny neživily. Postupně skalní podklad zušlechťují, a tak připravují vhodné prostředí pro vyšší rostlinné formy života. Obrazce, které vyvábí na vápencových

skalách terčovník zední, musí člověka fascinovat. Je-li obdařen alespoň trochou fantazie, dovede v těchto lišejníkových obrazcích vidět různé postavy nebo karikatury. Tito rostlinní starousedlíci jsou na skalách nápadní už zdaleka, dodávají skalnímu podkladu charakteristický barevný odstín, a tak toto nehostinné prostředí nevšedně zkrášlují. Nedivím se proto zedníčkovi skalnímu, skalníkovi zpěvnému či pěvušce podhorní, že snad i kvůli mimořádně krásné lišejníkové výzdobě si toto pusté prostředí vybrali za svůj domov.

Zkusme i my aspoň trochu napodobit lišejníky. Staňme se průkopníky křesťanského života v dnešní civilizované společnosti, zušlechťujme ji a připravme v ní pro dorůstající generaci vhodné prostředí pro vyšší duchovní formu života pod vedením průvodce Ježíše Krista.

Podle M. Sanigy: *Boží stopy v přírodě*

POZVÁNÍ NA POUTĚ V MĚSÍCI SRPNU

POUŤ V JILEMNICI

V pátek 9. srpna od 19.00 h jste zváni do kostela sv. Vavřince na **slavnostní koncert**, při němž mimo jiné zazní světově proslulé a neobyčejně působivé *Te Deum* od Antonína Dvořáka. Účinkuje *Collegium Strahoviense Praha* s velkým orchestrem, rozšířeným sborem a sólisty. Vstupné 200 Kč, studenti a důchodci 100 Kč.

V sobotu 10. srpna se uskuteční dvě komentované prohlídky kostela sv. Vavřince v 10.30 h a 14.30 h. Vstup volný.

Poutní oslavy v Jilemnici vyvrcholí v **neděli 11. srpna v 10.00 h** slavnostní pontifikální **mší svatou**, kterou bude v kostele sv. Vavřince celebrovat **kardinál Dominik Duka OP**, arcibiskup pražský.

POUŤ NA SNĚŽKU

Tradiční poutní mše sv. na Sněžce u kaple sv. Vavřince se uskuteční **v sobotu 10. srpna ve 12.00 hodin**.

POUŤ VE STROMKOVICÍCH

Poutní mše sv. u lesní kapličky Panny Marie ve Stromkovicích se koná v neděli 18. srpna ve 14.30 h a bude spojená s obřadem žehnání bylin.

HŘIVNA

Informační čtrnáctideník

ŘK farnosti Semily

Číslo 16 4. srpna 2019

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01

Děkan: R. D. Jaroslav Gajdošík, tel. 739 909 500

www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 5. 8. – 18. 8. 2019

5. 8. Po	–	–	–
6. 8. Út	Svátek Proměnění Páně		
	KO	18.00	za † maminku
7. 8. St	KA	08.00	za †† Štefanií, Juraje, Gizku a Štefanka
8. 8. Čt	Památka sv. Dominika, kněze		
	KA	08.00	za †† rodiče Masničákovy a sedm sourozenců
9. 8. Pá	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy		
10. 8. So	Svátek sv. Vavřince, mučedníka, patrona Krkonoš		
	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za †† Annu, Jana a Petra

11. 8. Ne	19. neděle v mezidobí		
	KO	08.30	za † Zdenku Köpplovou a za klid duše † maminky
12. 8. Po	–	–	–
13. 8. Út	KO	18.00	za †† Rozálii, Helenu a Jana
14. 8. St	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka		
	KA	08.00	za †† Ambróze a Jozefa
15. 8. Čt	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE		
	KO	18.00	za Žofii Szlachetkovou, manžela Kazimíra, syna Kazimíra a manželku Cecilii a celý rod
16. 8. Pá	KO	18.00	na poděkování za dožití 45 let Melánie a Ladislava
17. 8. So	DD	13.30	za farníky
	KA	18.00	za † Cecilii Novotnou, manžela a živé z rodiny
18. 8. Ne	20. neděle v mezidobí		
	KO	08.30	za † Růženu Tichou a manžela, za † Františka Matouše, oboje rodiče a sourozence, a za zdraví a Boží pomoc pro Helenu Mišutkovou
	CH	15.00	na úmysl

Farnost sv. Petra a Pavla

Tento svátek je kamenem úrazu pro nekato-
líky, protože není jasně dosvědčen v Bibli. A
dalším kamenem úrazu je naivní představa o
nanebevzetí: že by se Panna Maria vznášela
na obláčku, až by úplně zmizela někde „v ne-
dohlednu“? A, aby těch „kamenů úrazu“ ne-
bylo málo, i ostatní světcí jsou „nanebevzatí“,
protože hledí na Boha tváří v tvář: liší se
v něčem nanebevzetí Panny Marie?

Pokusme se na tyto otázky odpovědět. Je
sice pravda, že všichni svatí jsou
„nanebevzatí“, ale jen Maria zažila doslova na
vlastní kůži proměnu těla. Jedině ona zažila to,
co samotný Ježíš: vykoupení, obnovení těla.
Tak jako zmrtevýchvstalý Kristus měl duchovní,
prozářené tělo, podobně i Panna z Nazareta.
Co to je „obnovené tělo“? Vyjděme nejprve ze
Starého zákona. V 2 Kr 5,14 najdeme docela
osvětlující pasáž: „*Náman (nemocný malomo-
censtvím) sestoupil a ponořil se sedmkrát do
Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo
bylo opět jako tělo malého chlapce.*“ Tedy
jeho tělo se obnovilo, vrátilo se do „mladých
let“. Možná proto sv. Tomáš Akvinský mluví o
tom, že vykoupené tělo vypadá zhruba jako v
šestnácti letech: ve věku, kdy je člověk v pl-
ném rozkvětu mládí a přítom v určité fyzické
zralosti.

To je však málo. Je tu ještě proměna těla. Je
těžké si něco takového přesněji představit,
proto Písmo používá různé obrazy. Izajáš
61,10 obsahuje tato jásavá slova: „*Velmi se
veselím z Hospodina, má duše jása k chvále
mého Boha, neboť mě oděl rouchem spásy,
zahalil mě pláštěm spravedlnosti jako nevěstu,
která se kráší svými šperky.*“ A proměnění
Páně dosvědčuje, že proměna se zračí i na
tváři: „*Ježíšova tvář zářila jako slunce a jeho
šat byl oslnivě bílý*“ (Mt 16,2). Že se jedná o
viditelnou proměnu, to vyznává i sv. Pavel
v sugestivním úryvku: „*Na odhalené tváři nás
všech se zrcadlí slavná zář Páně, a tak jsme
proměňováni k jeho obrazu ve stále větší slávě*

– *to vše mocí Ducha Páně*“ (2 Kor 3,18). Jinými
slovy – Boží přítomnost je tak silná a pronika-
vá, že proměňuje celého člověka, dokonce
přetéká (nejen z duše, ze srdce, ale i zvnějšku,
z těla). Je to přetékající Boží sláva. Proto se dá
říci o Marii (ale také o každém, kdo zažije Boží
moc ve vzkríšení těla) – „*oděná sluncem*“ (Zj
12,1). To je nepředstavitelné! My se nedoká-
žeme dlouho dívat na slunce, natož abychom
sami zářili jako slunce nebo jako hvězdy (Dan
12,3). Tak intenzivní bude Boží záře!

Toto vše tedy Panna Maria už prožívá – a
k čemu nám slouží tento svátek? Máme-li
parafrázovat výrok sv. Bernarda (na slavnost
Všech svatých), tento svátek není pro ni, ale
pro nás. Proč? Povzbuzuje nás, abychom se
nechali proměňovat Kristem už teď, abychom
tak jednou zažili přetékající Boží slávu.
A sv. Bernard dále nabádá: „*Vzchopme se už
konečně, bratři, povstaňme s Kristem, usilujme
o to, co pochází shůry, a myslíme na to. Vzhlí-
žejme s touhou k těm, kteří touží po nás, spě-
chejme k těm, kteří nás očekávají, předložme
přání svého srdce těm, kteří nás vyhlížejí. Přej-
me si nejen být ve společnosti svatých, ale mít
i účast na jejich štěstí, a toužíme-li po jejich
přítomnosti, ucházejme se velmi horlivě také o
to, abychom měli účast na jejich slávě. V této
ctižádosti není nic zhoubného a vroucí touha
po takové slávě není nic nebezpečného. A dru-
há touha, která nás naplňuje při slavení pa-
mátky svatých, směřuje k tomu, aby se i nám
ukázal Kristus, náš život, tak jako se ukázal
jim, a abychom se také my s ním ukázali ve
slávě.*“

A tak, přestože nám nohy neslouží jako dřív,
sluch, zrak, paměť nám slábnou – čekáme, že
dostaneme nové tělo (nové nohy, ucho) –
nebude to však návrat zpátky (do našich šest-
nácti let), ale život prozářený Boží přetékající
slávou.

P. Angelo Scarano

Spiritualita má svůj původ v latinském výra-
zu pro duchovní život. Jde víc než o nějaké
cvičení nebo techniku a obsahuje mnohem
víc než denní půlhodinovou meditaci. Spiritu-
alita je způsob, jak žijeme, a zahrnuje tedy
všechno. V jiném kontextu by ani nemělo
smysl o ní mluvit.

Známe biblické obrazy kvasu a soli. Jejich
účel je doplňovat, pronikat a obohacovat.
Podobně působí i spiritualita jako život
z Ducha. Proniká celé naše lidství. Je to pozvá-
ní zabývat se duchovními hodnotami a inte-
grovat je do denního života. Běžně se sice
zabýváme tím, že pracujeme, jíme, spíme
nebo pěstujeme nějakého koníčka. Ale někdy
přijdou i jiné myšlenky a ty nejsou méně důle-
žité než jídlo, pití nebo spánek. Když se třeba
procházíme lesem nebo sedíme na lavičce
v parku a najednou nás napadnou otázky ja-
ko: Co je opravdu důležité v mém životě a
kdo vůbec jsem? Jaký smysl má můj život? Co
bude, když skončí? Usilujeme o materiální
hodnoty a zároveň zjišťujeme, že ony samy
nás neuspokojí. Život má i duchovní dimenzi,
která se nejprve jeví jako touha po něčem
neznámém, co je víc než my sami.

Vyjádřit duchovní zkušenost je problémem
lidí všech dob na celém světě. Chybí nám vý-
razy, kterými bychom mohli srozumitelně
sdělit něco, co se naprosto vymyká známému
světu. Proto jsme odkázáni na obrazy a při-
rovnání k něčemu známému. Místo pojmů a
definic se nabízí podobenství.

Jedno podobenství z Číny říká: „Poprosil
jsem mandlovník: vyprávěj mi o Bohu, a on
začal rozkvétat.“ Duchovní hledání začíná
otázkami: Jak se dostanu dál? Proč se děje, co
se právě děje? Proč musím prožívat takové
věci? Hledáme smysl svého života, hledáme
sami sebe, ptáme se po nějaké vyšší moci...
Nejprve se možná neděje vůbec nic. Nebo

odpovědi, které dostáváme, nepomáhají.
Tato doba je často spojená s bolestným tla-
kem a frustrací. Cítíme se se svou touhou
osamoceni. Jednoho dne se nám však ote-
vírou dveře. Nejdůležitější odpověď nepodává
náš rozum, nenajdeme ji v knihách ani na
svatých místech nebo u moudrých lidí. Tato
odpověď je v nás a tam je třeba ji hledat. O
mandlovníku je řečeno, že začal kvést, a co
udělá člověk? Ten mluví, zpívá, tančí, směje
se, pláče, miluje. Krátce řečeno: začíná být
sebou samým, stává se víc člověkem.

Když se upřímně ptám po Bohu, zjišťuji, že
sám jsem i odpovědí. Poznávám se jako man-
dlovník, kterého jsem se na začátku ptal a
který dal odpověď tím, že začal kvést.

Spiritualita mluví o následování Krista ve
vlastním životě. Nejde o papouškování, ale o
to, svým způsobem žít tu lásku, kterou žil
Kristus. Uskutečnit v sobě jako člověk Boží
život. Kdo tedy Krista následuje, uskutečňuje
Boží synovství, stává se Božím dítětem.

Podle J. Šedivého: *To opravdové zůstává*

Kostel Nanebevzetí Panny Marie, Neratov, 2019